

και πολιτιστικούς συλλόγους. Είναι ιδρυτικό μέλος του Συλλόγου Ελλήνων Πολεοδόμων και Χωροτακτών και του Ελληνικού Ινστιτούτου Αρχιτεκτονικής, των οποίων υπήρξε ο πρώτος πρόεδρος Δ.Σ. Έχει διατελέσει μέλος Δ.Σ. της Εθνικής Πινακοθήκης-Μουσείου Αλεξ. Σούτσου και αντιπρόεδρος Δ.Σ. του Εθνικού Μουσείου Σύγχρονης Τέχνης. Παραμένει μέλος Δ.Σ. της Εταιρείας Σπουδών Νεοελληνικού Πολιτισμού και Γενικής Παιδείας και του Μορφωτικού Ιδρύματος Εθνικής Τραπέζης. Έχει δημοσιεύσει τη διδακτορική διατριβή του (Καστανιώτης, Αθήνα 1983), τη συλλογή δοκιμίων *Αρχιτεκτονική και Παράδοση* (Καστανιώτης, Αθήνα 1986) και πολυάριθμα άρθρα σε ελληνικά και ξένα περιοδικά και σε συλλογικές εκδόσεις. Έχει επίσης επιμεληθεί μαζί με τον Wilfried Wang την έκθεση «Αρχιτεκτονική του 20ού αιώνα-Ελλάδα» που οργάνωσε το Ελληνικό Ινστιτούτο Αρχιτεκτονικής σε συνεργασία με το Γερμανικό Μουσείο Αρχιτεκτονικής και τον ομότιτλο κατάλογο που εξέδωσε ελληνικά και αγγλικά ο γερμανικός εκδοτικός οίκος Prestel το 1999. Είναι ειδικός σύμβουλος των επίσηων επιθεωρήσεων *Αρχιτεκτονικά Θέματα και Θέματα Χώρου + Τεχνών*, στις οποίες δημοσιεύει τακτικά άρθρα και βιβλιοκρισίες.

Από τις απαρχές της Αναγέννησης ως την καθιέρωση, τις παραλλαγές και την αμφισβήτηση του μοντέρνου κινήματος στον 20ό αι., ο Σάββας Κονταράτος καταθέτει στο βιβλίο αυτό τον εξελισσόμενο προβληματισμό του στη διάρκεια των τελευταίων δεκαετιών, μέσω ενός συνειδητού θεωρητικού και ιστορικού σχεδίου. Συστηματοποιεί τη γνώση μαζί και την αμφιβολία, οδηγώντας τον αναγνώστη σε μια στοχαστική διαδρομή μέσω κειμένων με οργανική μεταξύ τους συνέπεια και λογική αλληλουχία. Η σαφήνεια των θέσεών του δεν υποστηρίζεται από μίαν απόλυτη ή δογματική γραφή, αλλά προκύπτει μέσα από ένα χαρακτηριστικά ήπιο ύφος και μια επαγωγική μέθοδο εξόχως ιδιαίτερη και προσωπική.

Η ιδιότητα του καθηγητή Ιστορίας της Αρχιτεκτονικής στην Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών έδωσε μεταξύ άλλων στον Κονταράτο την ευκαιρία συστηματικότερης προσέγγισης ορισμένων ζητημάτων, μεταξύ των οποίων η προσφιλής σε αυτόν εποχή της ιταλικής Αναγέννησης. Τα κείμενά του αφηνιδιάζουν σήμερα για πολλούς λόγους. Έχει διευρυνθεί στις μέρες μας η επιφάνεια της συζήτησης για την αρχιτεκτονική, έχουν αυξηθεί οι ευκαιρίες σχολιασμού της καθώς και οι έντυπες εκδόσεις ή και τα ηλεκτρονικά μέσα «ανάρτησης» των απόψεων. Ταυτόχρονα όμως έχει γίνει πιο συνοπτικός και πιο ρηχός ο αναστοχασμός γύρω από την ουσία των φαινομένων και γύρω από την απόδοση μιας ιστορικής η κριτικής προοπτικής σε ό,τι συμβαίνει γύρω μας. Σε αυτό το περιβάλλον το αφηγηματικό ήθος του Κονταράτου επαναφέρει σε μίαν άλλη εποχή σκεπτόμενης στράτευσης και ιδεολογικής οφειλής απέναντι στα φαινόμενα της αρχιτεκτονικής και στα πάντα ανανεωμένα ερωτήματα κάθε εποχής απέναντί τους. Το ανά χείρας βιβλίο αποτελεί μια εξαιρετικά επιλεγμένη συλλογή αυτής της πολυετούς και θεματικά διευρυμένης δοκιμακής επίδοσης.

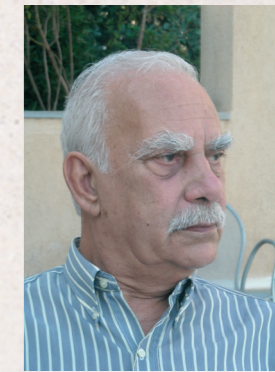
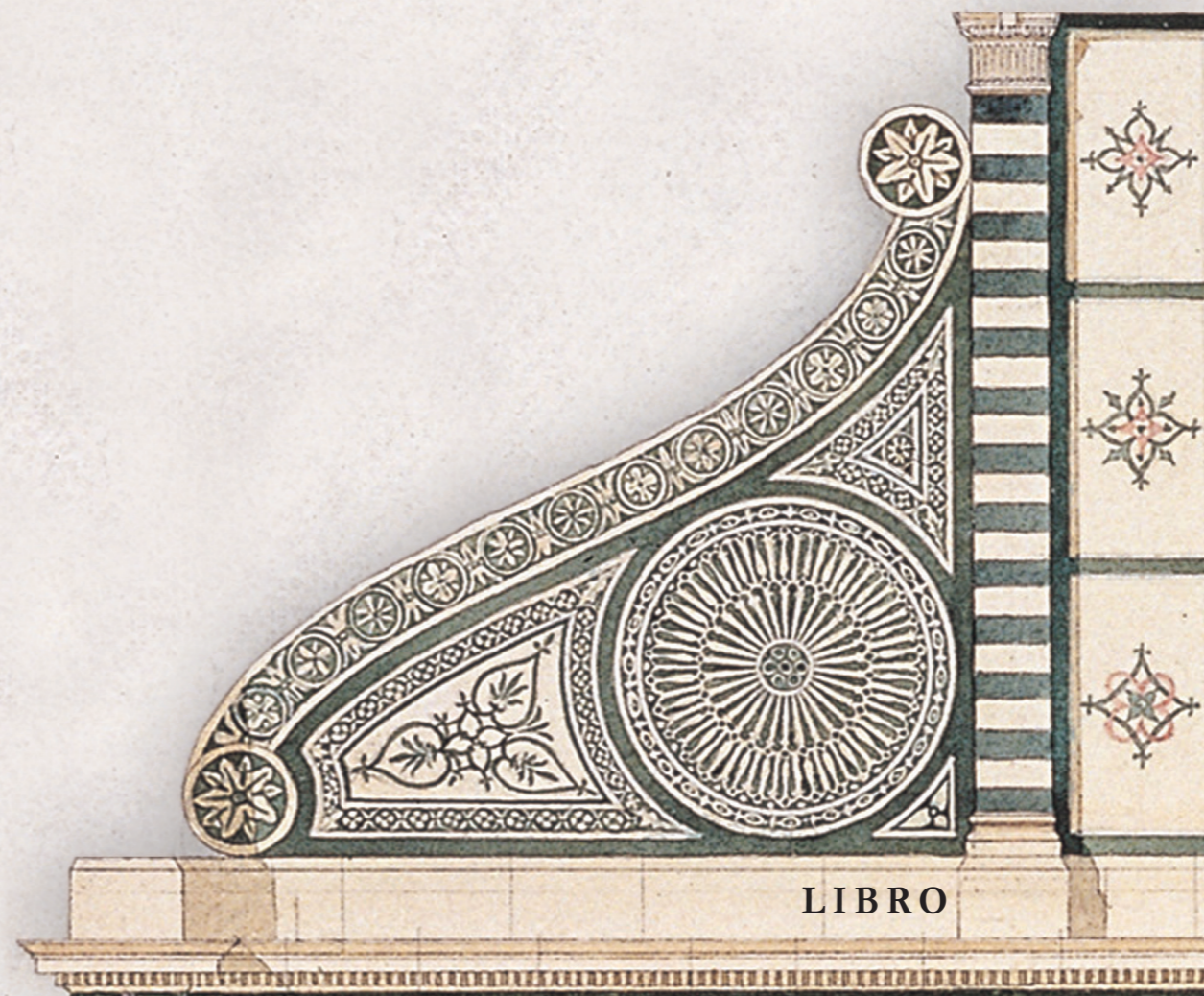

LIBRO ΣΑΒΒΑΣ ΚΟΝΤΑΡΑΤΟΣ ΔΟΚΙΜΙΑ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗΣ

Σ Α Β Β Α Σ Κ Ο Ν Τ Α Ρ Α Τ Ο Σ

Δ Ο Κ Ι Μ Ι Α ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗΣ

ΠΡΟΤΥΠΑ, ΣΥΜΒΟΛΙΣΜΟΙ ΚΑΙ ΑΝΑΙΡΕΣΙΕΣ
ΣΤΗ ΝΕΟΤΕΡΗ ΕΠΟΧΗ

Ο Σάββας Κονταράτος γεννήθηκε στην Αθήνα το 1933. Σπούδασε στη Σχολή Αρχιτεκτόνων του Ε.Μ.Π. από την οποία πήρε δίπλωμα το 1956. Αργότερα, με υποτροφία της Γαλλικής Κυβέρνησης, παρακολούθησε στη Γαλλία μεταπτυχιακά μαθήματα για σύγχρονες μεθόδους κατασκευής. Το 1983 υπέβαλε στην Πολυτεχνική Σχολή του Α.Π.Θ. διδακτορική διατριβή με τίτλο *Η εμπειρία του αρχιτεκτονημένου χώρου και το σωματικό σχήμα*, η οποία εγκρίθηκε με «άριστα παμψηφεί». Έχει εργαστεί στην Υπηρεσία Οικισμού του Υπουργείου Δημοσίων Έργων (1956-1961), κυρίως για την ανοικοδόμηση της Σαντορίνης, και στο Γραφείο Δοξιάδη (1961-1971), όπου διατέλεσε προϊστάμενος κλάδου κτιριακών μελετών. Το 1972 ίδρυσε με τους συναδέλφους του Α. Συμεών και Α. Κολλάρο την Εταιρεία Μελετών Περιβάλλοντος, ΕΠΕ, η οποία ανέπτυξε σημαντική μελετητική δραστηριότητα –αρχιτεκτονική, πολεοδομική και χωροταξική– στην Ελλάδα και σε χώρες της Μέσης Ανατολής. Έχει βραβευτεί σε πανελλήνιους αρχιτεκτονικούς διαγωνισμούς και αρχιτεκτονικά έργα του έχουν δημοσιευτεί σε ελληνικά και ξένα περιοδικά και βιβλία. Το 1987 εξελέγη καθηγητής θεωρίας του χώρου και ιστορίας της αρχιτεκτονικής στην Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών, όπου δίδαξε μέχρι το 2001, οπότε αναγορεύτηκε ομότιμος καθηγητής. Έχει επίσης διδάξει στο μεταπτυχιακό πρόγραμμα ιστορίας της τέχνης του Τμήματος Ιστορίας και Αρχαιολογίας του Πανεπιστημίου Κρήτης (1992-1995) και στο διατμηματικό πρόγραμμα μεταπτυχιακών σπουδών της Σχολής Αρχιτεκτόνων του Ε.Μ.Π. (1997-2006). Έχει μετάσχει με εισηγήσεις του σε επιστημονικά συνέδρια, ελληνικά και διεθνή, και έχει δώσει πληθώρα διαλέξεων σε πανεπιστημιακά σεμινάρια, επιστημονικές εταιρείες, μορφωτικά ιδρύματα